

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

για το 14^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ

Απολογισμός και Σχέδιο Δράσης

Έχουν περάσει δύο χρόνια από το προηγούμενο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ και, παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης να παρουσιάσει την έξοδο από τα Μνημόνια ως ένα νέο «success story», η κατάσταση στη χώρα δεν παρουσιάζει αξιοσημείωτη βελτίωση. Το συνολικό ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές, το 2018, εκτιμάται ότι είναι μειωμένο κατά 55 δισ. ευρώ περίπου σε σχέση με το 2009, ενώ το χρέος, ως ποσοστό του ΑΕΠ, αυξημένο κατά 51%. Πάνω από 21 δισ. ευρώ έχουν χαθεί την περίοδο της κρίσης από μισθούς εργαζομένων, δημιουργώντας χάσμα μεταξύ αμοιβών και κόστους ζωής. Μια νέα γενιά εργαζομένων αναδύεται, οι καλούμενοι «εργαζόμενοι-φτωχοί», η οποία βρίσκεται κυριολεκτικά αντιμέτωπη με το φάσμα της πείνας. Το ποσοστό της ανεργίας, αν και μειώθηκε, βρίσκεται ακόμη σε εφιαλτικά επίπεδα, λίγο κάτω από το 20%. Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ έχει υποχωρήσει στο 63% του κοινοτικού μέσου όρου, από 86% την περίοδο προ κρίσης. Η νέα γενιά μεταναστεύει μαζικά αναζητώντας αξιοπρεπή ζωή. Η ανεργία και η συρρίκνωση των μισθών σε συνδυασμό με τη λιτότητα και την υπερφορολόγηση ενέτειναν ακόμη περισσότερο τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα νοικοκυριά στην κάλυψη των βασικών τους αναγκών και στην έγκυρη πληρωμή των οικονομικών τους υποχρεώσεων. Μάλιστα, από τα στοιχεία του ΙΝΕ ΓΣΕΕ αποδεικνύεται πως η κρίση έπληξε περισσότερο τα χαμηλότερα τμήματα της εισοδηματικής κατανομής. Πάνω από 130 δισ. ευρώ χρωστούν ιδιώτες στο κράτος, ενώ το ίδιο άσχημη είναι η κατάσταση στο ιδιωτικό χρέος καθώς η εκκαθάριση των «κόκκινων» δανείων οδηγεί σε αύξηση πλειστηριασμών (ακόμη και ηλεκτρονικών) επιταχύνοντας τη λεηλασία της μικρής ιδιοκτησίας. Και βέβαια, η λιτότητα και η υπερφορολόγηση κάθε άλλο παρά παρελθόν αποτελούν αφού μέχρι το 2060 πρέπει να επιτευχθεί ένα συνολικό πρωτογενές πλεόνασμα 101,4% του ΑΕΠ, που αναλύεται σε 17,5% για την πενταετία 2018 – 2022 και 2,2% ετησίως για άλλα 38 χρόνια! Για τον ίδιο σκοπό, εξάλλου, η δημόσια περιουσία θα συνεχίσει να ξεπουλιέται με εξευτελιστικούς όρους και υπό της επευφημίες της εγχώριας και ξένης οικονομικής ολιγαρχίας αλλά και μεγάλης μερίδας των μέσων μαζικής «ενημέρωσης».

Η ευρύτερη εικόνα έχει μοιραία την αντανάκλασή της και στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Τακτικοί προϋπολογισμοί για τα πανεπιστήμια χαμηλότεροι κατά 70% αυτών πριν την κρίση (καμιά άλλη κοινωνική δαπάνη δεν παρουσίασε αντίστοιχη ποσοστιαία μείωση), που δεν επαρκούν για την κάλυψη ούτε καν των ανελαστικών δαπανών. Αποψίλωση και γήρανση του διδακτικού και λοιπού προσωπικού, που συνδυαστικά με τη σταθεροποίηση των προϋπολογισμών σε μη βιώσιμα επίπεδα σημαίνει καθημερινή υποχώρηση του επιπέδου σπουδών των πανεπιστημίων, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες μεγάλου τμήματος του δυναμικού τους να «σώσουν την παρτίδα». Διαρκής συσσώρευση προβλημάτων στα ζητήματα της φοιτητικής μέριμνας, η οποία αφορά στο πιο ευάλωτο κοινωνικά στρώμα των φοιτητών. Μαζική εκπτώχευση των μελών ΔΕΠ που υπέστησαν εξοντωτικές μισθολογικές μειώσεις στο όνομα της «δημοσιονομικής προσαρμογής», που αγγίζουν το 40%.

Τι έκανε η κυβέρνηση, τα δύο τελευταία χρόνια, για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης;

Έδωσε πενιχρές αυξήσεις (συχνά με τη μορφή έκτακτων «ενέσεων») στους προϋπολογισμούς των Ιδρυμάτων, οι όποιες επ' ουδενί λόγω δεν αντιστρέφουν τη ζοφερή πραγματικότητα. Παράλληλα, φρόντισε τα κονδύλια αυτά να καταστούν «εικονικά» εγκαθιστώντας ένα γραφειοκρατικό μηχανισμό - πραγματικό «καψόνι» - που δυσχεραίνει στο έπακρον την εκταμίευσή τους, δήθεν στο όνομα της «διαφάνειας» αλλά στην πραγματικότητα στο όνομα των «πλεονασμάτων». Επιχείρησε να μεταθέσει το πρόβλημα των Φοιτητικών Εστίων στα ΑΕΙ, στο όνομα μιας μεγαλύτερης «αυτονομίας», χωρίς τους αναγκαίους πόρους ή, σε πρώτη φάση, με μεταφορά εξαιρετικά καχεκτικών πόρων. Αντί δε να λάβει άμεσα μέτρα βελτίωσης της κατάστασης, το Υπουργείο Παιδείας άρχισε έναν παρελκυστικό πόλεμο ενάντια στους οικότροφους (και με επιστροφή στην «κλασική» παιδαγωγική μέθοδο του «όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος»). Προκήρυξε νέες θέσεις ΔΕΠ, οι οποίες όμως δεν καλύπτουν τα τεράστια κενά που είχαν δημιουργηθεί τα προηγούμενα χρόνια. Πάνω απ' όλα, ωστόσο, υπαναχώρησε συνειδητά ως προς τον τρόπο επίλυσης των προβλημάτων μέσα από το πρόσφατο θεσμικό πλαίσιο για τα

πανεπιστήμια: εξασφαλίστε πόρους με «άλλους τρόπους» και μειώστε τις κρατικές δαπάνες. Δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, «πώληση εξειδίκευσης» σε μεταλυκειακό επίπεδο, πρόσληψη Πανεπιστημιακών Υποτρόφων ή Νέων Επιστημόνων για την απόκτηση ακαδημαϊκής εμπειρίας με ελαστικές μορφές εργασίας και κατ' αποκοπή αμοιβή κ.ο.κ.

Στην ίδια κατεύθυνση, άλλωστε, κινείται και όλο το σχέδιο συνένωσης Πανεπιστημίων-ΤΕΙ, το οποίο ανήκει στην κατηγορία των μέτρων «αντί για άρτο, θεάματα». Αφού η κυβέρνηση αδυνατεί να βελτιώσει την κατάσταση στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ, «αναβαθμίζει» τα ΤΕΙ με «βαφτίσια», προκειμένου να ικανοποιήσει παράλληλα και τις μνημονιακές απαιτήσεις και τις υποδείξεις του ΟΟΣΑ για μείωση του αριθμού των ΑΕΙ στη χώρα. Με απίθανη προχειρότητα και χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια, η εν μία νυκτί, συλλήβδην, «πανεπιστημιοποίηση των ΤΕΙ» κραυγάζει και για το εμπόριο φρούδων ελπίδων, κατά την πεπατημένη των προηγούμενων κυβερνήσεων. Και το κυριότερο: μέσα από αυτές τις συγχωνεύσεις ουσιαστικά καταργείται η επαγγελματική, τεχνολογική εκπαίδευση και αντικαθίσταται από ακαδημαϊκή εκπαίδευση. Είναι αυτή η ενδεδειγμένη κατεύθυνση αναφορικά με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας ή την αντιστρατεύεται; Απάντηση καμία.

Τέλος, στο ζήτημα των μισθών των μελών ΔΕΠ, η Κυβέρνηση, το Μάιο του 2017, με το συμπληρωματικό Μνημόνιο (Ν.4452/2017), νομοθέτησε νέο ειδικό μισθολόγιο για τα μέλη ΔΕΠ το οποίο – αντί να συμμορφωθεί με τις αποφάσεις του ΣτΕ που έχουν κρίνει αντισυνταγματικές τις μειώσεις στις αποδοχές που έγιναν τον Αύγουστο του 2012 - επέφερε περαιτέρω μειώσεις στις καθαρές αποδοχές έως και 5,5% και μάλιστα αναδρομικά από 1/1/2017! Βέβαια, η ευρύτερη οικονομική κατάσταση δεν εμπόδισε τους Υπουργούς Οικονομικών και Παιδείας, σε αλαστική συνεργασία με την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ και εν μέσω θερινής ραστώνης, να περάσουν (επιτέλους μετά από τρεις προσπάθειες!) τη χαριστική διάταξη για τους πανεπιστημιακούς που ασκούσαν ελευθέριο επάγγελμα και δεν απέδιδαν τη σχετική παρακράτηση στους ΕΛΚΕ των Ιδρυμάτων τους (άρθρο 35 του Ν. 4559/2018). Μια ρύθμιση πελατειακή, κυνική και αήθης που προσβάλλει τους μισθοσυντήρητους συναδέλφους. Η εφάπαξ καταβολή αναδρομικών για τα έτη 2015-2016 είναι θετική αλλά και αυτονόητη. Εντούτοις, δεν αποκαθιστά τους μισθούς μας (τουλάχιστον) στα επίπεδα του 2012 και δεν διορθώνει την άνιση - διαχρονικά - μεταχείριση των πανεπιστημιακών σε σύγκριση με τα άλλα ειδικά μισθολόγια, η οποία αποτυπώνεται και στην υπουργική απόφαση για τα αναδρομικά.

Τι έκανε η ΠΟΣΔΕΠ το αντίστοιχο διάστημα;

Οι δυνάμεις της ΠΟΣΔΕΠ που συγκροτούν την πλειοψηφία ανέβασαν τους αντιπολιτευτικούς τόνους, ζητώντας όμως πιο σκληρή και πιο πιστή εφαρμογή των μνημονιακών απαιτήσεων και των επιταγών του ΟΟΣΑ και της Ε.Ε. Επιχείρησαν και –πρέπει να τους το αναγνωρίσουμε – πέτυχαν να ικανοποιήσουν άκρως συντεχνιακά και προκλητικά προς τους μισθοσυντήρητους συναδέλφους και την κοινωνία αιτήματα, όπως η διάταξη για την παραγραφή των οφειλών στους ΕΛΚΕ. Αμαύρωσαν, ακούσια ή εκούσια, στη συνείδηση της κοινής γνώμης τα Πανεπιστήμια προς χάρη μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων και σχεδιασμών, προβάλλοντάς τα ως κέντρα «βίας και ανομίας» και αποπροσανατολίζοντας τους Πανεπιστημιακούς και την ελληνική κοινωνία από τα πολύ σοβαρά προβλήματα της Τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Μετέτρεψαν την Ομοσπονδία, σε Γραφείο Τύπου συγκεκριμένων πολιτικών χώρων, όπως δυστυχώς είχαν κάνει και το 2015 παίρνοντας συγκεκριμένη θέση στο δημοψήφισμα, υποστηρίζοντας, αφελώς ή σκοπίμως, ότι το ζήτημα της παραβατικότητας οφείλεται στο πανεπιστημιακό άσυλο. Με αυτή τη στάση συνέχισαν να εκθέτουν και να απομονώνουν τον κλάδο από την υπόλοιπη κοινωνία και να εξωθούν το πανεπιστήμιο και τους πανεπιστημιακούς βαθύτερα στην κρίση.

Τι έκανε η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων;

Η ΣΠΔ, στη διετία που πέρασε, παρά τους κλυδωνισμούς που υπέστη στο 13^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, συνέχισε να αγωνίζεται ενάντια στη λιτότητα και τις καταστροφικές μνημονιακές πολιτικές και τις επιταγές της Ε.Ε. και του ΟΟΣΑ για τα πανεπιστήμια, επιμένοντας σταθερά ότι ένας ριζικά διαφορετικός δρόμος είναι, όχι μόνο αναγκαίος, αλλά και ο μόνος ρεαλιστικός για την ελληνική κοινωνία. Η ΣΠΔ συγκροτήθηκε για να αγωνιστεί υπέρ ενός δημόσιου, δωρεάν, δημοκρατικού και ακαδημαϊκού πανεπιστημίου στην υπηρεσία της κοινωνίας και όχι ενός επιχειρηματικού πανεπιστημίου με άμεση εξάρτηση από τις δυνάμεις της αγοράς. Ενός πανεπιστημίου της γνώσης, της έρευνας, της ελεύθερης διακίνησης ιδεών, του ανοιχτού διαλόγου. Ενός πανεπιστημίου της

αληθινής μόρφωσης και του πολιτισμού. Ενός πανεπιστημίου που θα είναι αλληλέγγυο στα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, ειδικά την ώρα αυτή της πρωτόγνωρης κρίσης. Η ΣΠΔ είχε συνεχή παρουσία στα Όργανα της Ομοσπονδίας και σε άλλες συλλογικές δράσεις, επιχειρώντας να κρατήσει ζωντανό τον αγώνα για ένα καλύτερο πανεπιστήμιο, αντάξιο των ελπίδων και των απαιτήσεων της κοινωνίας μας.

Στον αγώνα αυτό, ωστόσο, βρέθηκε αποδυναμωμένη αφού από τις δυνάμεις που δραστηριοποιούνταν στο πλαίσιο της, το μετεξελιγμένο «Δίκτυο» επέλεξε την αναχώρηση από τα δρώμενα στην ΠΟΣΔΕΠ και η «Συσπείρωση», η οποία συμμετείχε στις εκλογές για ΔΕ της ΠΟΣΔΕΠ με διακριτό ψηφοδέλτιο, απουσίασε παντελώς από την Ομοσπονδία, στερώντας έτσι οποιαδήποτε δυνατότητα άσκησης μιας ισχυρής αντιπολίτευσης στην πλειοψηφία της ΠΟΣΔΕΠ. Πλήγμα για τον αγώνα ενάντια στη διάλυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου αποτέλεσε και η αποχή από τη συνδικαλιστική δραστηριότητα των συναδέλφων που συμμετείχαν στην ΣΠΔ εκτός διαφόρων σχημάτων, οι οποίοι εξέφρασαν με τον τρόπο αυτό κυρίως την απογοήτευσή τους από τα πολιτικά πεπραγμένα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛ.

Η ΣΠΔ εξακολουθεί να αποτελεί μια ακηδεμόνευτη αγωνιστική ενότητα συναδέλφων, η οποία παλεύει για ένα ισχυρό, ανεξάρτητο και ανανεωμένο συνδικαλιστικό κίνημα μέσα στα πανεπιστήμια. Στο πλαίσιο του 14^{ου} Συνεδρίου της ΠΟΣΔΕΠ, από την πλευρά της ΣΠΔ επιζητούμε την ενότητα στη δράση τόσο με συλλογικότητες όσο και με τους συναδέλφους που έχουν αδρανοποιηθεί, στη βάση των θέσεων και του αγωνιστικού προσανατολισμού που χρόνια παλέψαμε από κοινού. Η αποχή από τη συνδικαλιστική δραστηριότητα μέρους της πανεπιστημιακής αριστεράς συνιστά σημαντική οπισθοχώρηση και εξασθένιση των δυνάμεων που αντιμάχονται το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο. Ο αγώνας για ένα καλύτερο Πανεπιστήμιο, δημόσιο, δωρεάν και δημοκρατικό, παραμένει αναγκαίος περισσότερο από κάθε άλλη φορά, όπως αναδεικνύουν οι πρόσφατες δηλώσεις – «ορέξεις» κομμάτων της αντιπολίτευσης για την αναθεώρηση του Άρθρου 16. Η διακαώς επιζητούμενη αναθεώρηση του Άρθρου 16 από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση και τους δορυφόρους της (χρησιμοποιώντας ακόμη και οργανωμένες εκστρατείες συκοφάντησης του Δημόσιου Πανεπιστημίου) σημαίνει πολύ περισσότερα από την εκχώρηση του δικαιώματος σε ιδιωτικά «Πανεπιστήμια» να πωλούν πτυχία ισότιμα «στα χαρτιά» με τα πτυχία των δημόσιων πανεπιστημίων. Σημαίνει την κατάργηση ενός συνταγματικού άρθρου, το οποίο κατοχυρώνει τη δωρεάν δημόσια ανώτατη εκπαίδευση για όλους τους πολίτες, τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ από το Κράτος, την ελευθερία στη διδασκαλία και την έρευνα και την πλήρη αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ. Σημαίνει τη μετάλλαξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συνολικά, καθώς τα πανεπιστήμια, ακόμη και τα δημόσια, θα πρέπει να λειτουργήσουν ως επιχειρήσεις, πουλώντας υπηρεσίες εκπαίδευσης, στο πλαίσιο της «οικονομικής αυτοτέλειας» και της «ανταγωνιστικότητας» που επιβάλλει η «αγορά». Σημαίνει υποβάθμιση των σπουδών, απαξίωση των πτυχίων, αποδυνάμωση των συλλογικών επαγγελματικών δικαιωμάτων και, επομένως, «παραγωγή» φτηνών και «αναλώσιμων» αυριανών εργαζομένων. Γνωρίζουμε καλά ότι, ένα ολόκληρο σύμπλεγμα συμπεριφορών, προσώπων και συντεχνιών που έχει οικοδομηθεί σήμερα και καταδυναστεύει το ελληνικό πανεπιστήμιο, θα δώσει σκληρή μάχη για την υπεράσπιση των ιδιοτελών συμφερόντων του. Η επιστροφή της συλλογικής δράσης είναι η μόνη απάντηση σε αυτό.

Το σύνολο των αιτημάτων που συγκρότησαν τη ΣΠΔ παραμένουν επίκαιρα και είναι τώρα η ώρα για να βγει ακόμη πιο αποφασιστικά μπροστά το Πανεπιστημιακό Κίνημα. Στην κατεύθυνση αυτή, διεκδικούμε, από κοινού με τους φοιτητές και τους εργαζόμενους, μια σειρά πάγιων αιτημάτων του αγωνιζόμενου πανεπιστημιακού κινήματος:

- Άμεση αύξηση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ανάκτηση όλων των επιπλέον απωλειών σε σχέση με τη μείωση του ΑΕΠ από το 2010, προκειμένου τα Ιδρύματα να αντιμετωπίσουν με επάρκεια τις λειτουργικές τους ανάγκες και ιδιαίτερα αυτές της φοιτητικής μέριμνας.
- Αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών. Επίδομα για όσους φοιτητές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις των σπουδών. Παροχή υποτροφιών για τους υποψήφιους διδάκτορες.
- Ενίσχυση των ερευνητικών κονδυλίων και εξασφάλιση όρων και προϋποθέσεων που θα επιτρέπουν τη διεξαγωγή έρευνας σε όλες τις επιστήμες, με πλήρη διαφάνεια στην κατανομή της ερευνητικής χρηματοδότησης και στη διαχείριση των πόρων.

- Προσλήψεις νέων μελών ΔΕΠ και διοικητικού/τεχνικού προσωπικού για την αναπλήρωση των μεγάλων κενών που έχουν δημιουργηθεί λόγω συνταξιοδοτήσεων και αποχωρήσεων και άμεση επαναφορά του κανόνα 1:1 για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.
- Κατοχύρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης όλων των μελών ΔΕΠ, με αξιοπρεπείς μισθούς που θα ανταποκρίνονται στα υψηλά προσόντα, τον κοινωνικό ρόλο και το έργο που προσφέρουν οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι ήτοι τη διδασκαλία της επιστήμης και την επιστημονική έρευνα για την παραγωγή νέας γνώσης σε όφελος της κοινωνίας. Άμεση επαναφορά των μισθών τουλάχιστον στα επίπεδα του 2012.
- Διασφάλιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλους τους κύκλους σπουδών. Όχι δίδακτρα ή τέλη εγγραφής στα μεταπτυχιακά προγράμματα και ακύρωση κάθε διαδικασίας μετατροπής του πανεπιστημίου σε επιχειρηματικό κέντρο.
- Αποτροπή οποιασδήποτε απόπειρας αλλαγής του άρθρου 16 του Συντάγματος. Απαγόρευση λειτουργίας ιδιωτικών πανεπιστημίων και κολλεγίων οποιασδήποτε μορφής με ταυτόχρονη κατάργηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που έχουν δοθεί.
- Κατάργηση των μέτρων που έχουν επιβληθεί σταδιακά από τη σημερινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις, με τις επιταγές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, και έχουν επιφέρει την εμπορευματοποίηση πλευρών των ΑΕΙ.
- Αξιοπρεπείς όρους συνταξιοδότησης για τα αφυπηρητήσαντα μέλη ΔΕΠ, καθώς ο επιδοματικός χαρακτήρας των αποδοχών των πανεπιστημιακών, σε συνδυασμό με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κλάδου (μακρά διάρκεια σπουδών, λίγα συντάξιμα έτη, κ.ά.) και τις αλλαγές στο ασφαλιστικό (νόμος «Κατρούγκαλου») έχουν οδηγήσει τις συντάξεις σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, περίπου στο 55%-60% σε σχέση με το 2009. Να αναγνωριστούν τουλάχιστον 3 έτη χωρίς εξαγορά στη σύνταξη, καθώς η απόκτηση διδακτορικού αποτελεί προϋπόθεση για να γίνει κάποιος μέλος ΔΕΠ. Οι νέοι συνάδελφοι με την απουσία τα τελευταία 10 χρόνια και την καθυστέρηση διορισμών δεν θα κατοχυρώνουν καν δικαίωμα σύνταξης.
- Κατάργηση των εργολαβιών φύλαξης, καθαριότητας, εστίασης, κλπ., στα πανεπιστήμια και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Η ΠΟΣΔΕΠ πρέπει να αλλάξει. Η ΣΠΔ θα αγωνιστεί ώστε η ΠΟΣΔΕΠ και τα πρωτοβάθμια όργανα να αναγεννηθούν, να γίνουν μια δύναμη προστασίας και υπεράσπισης καθενός και καθεμιάς από εμάς που καμία διοίκηση ή κυβέρνηση δεν θα μπορεί να αγνοεί, να χρησιμοποιεί ή να χειραγωγεί. Να γίνουν οι Σύλλογοι και η ΠΟΣΔΕΠ μια αρτηρία επικοινωνίας με όλες τις δυνάμεις που αγωνίζονται σήμερα για την ανατροπή μιας πολιτικής που συνθλίβει δικαιώματα και μακροχρόνιες κατακτήσεις του ελληνικού λαού και διαλύει τον κοινωνικό ιστό. Καλούμε κάθε σύνεδρο, να εκτιμήσει τις προτάσεις που θα διατυπώσει η ΣΠΔ και να σκεφτεί με επίγνωση της κρισιμότητας των καιρών και της ευθύνης μας απέναντι στο μέλλον πώς μπορεί να στηρίξει την προσπάθεια αναγέννησης του ελληνικού πανεπιστημιακού κινήματος σε κάθε σύλλογο ΔΕΠ και στην ΠΟΣΔΕΠ. Υποστηρίζουμε και πιστεύουμε ότι υπάρχει δρόμος για ένα διαφορετικό, καλύτερο πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο που μας αξίζει, μπορεί να κερδηθεί! Όχι όμως με ανάθεση σε ειδικούς, σε εκπροσώπους, αλλά με τη συμμετοχή όλων μας και με συλλογικές διαδικασίες.

Όλοι μαζί να στηρίξουμε το Δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Αγωνιζόμαστε για ένα πανεπιστήμιο δωρεάν και δημοκρατικό, σε μια χώρα χωρίς επιτροπεία.

Φεβρουάριος 2019